

Πνευματικοί ναβαδμοί

ΕΝΤΥΠΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

• Έτος 2^ο • Αρ. Φύλλου 38 • Παρασκευή 27 Φεβρουαρίου 2026

Α' Στάση των Χαιρετισμών (Οίκοι Α – Ζ) (κείμενο & μετάφραση – ανάλυση)

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσώματῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς Αὐτὴν τοιαῦτα· Ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ πήγε στὴν παρθένο Μαρία γιὰ νὰ τῆς ἀναγγεῖλει ὅτι θὰ γινόταν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, εἶδε ὅτι ἐνῶ ἀκουγόταν ἡ ἀσώματη φωνὴ του, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐπαιρνε σῶμα μέσα στα ἀσπίλα σπλάγχνα τῆς Παναγίας. Τότε θαύμασε λοιπὸν, τὸ ἄυλο καὶ οὐράνιο αὐτὸ πνεῦμα καὶ ἀρχισε νὰ ἀπευθύνει στὴν Θεοτόκο τὰ παρακάτω «χαίρε»:

► **Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.** Μέσα ἀπὸ τὴν Παναγία θὰ ἐβγαίνει ἡ λάμψη τῆς χαρᾶς, δηλαδὴ ὁ Λυτρωτὴς. Καὶ πάλι μετὰ ἀπὸ τὴν Παναγία θὰ δινόταν στους ἀνθρώπους ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν κατὰρα τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος.

► **Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις.** Χαῖρε, γιὰτὶ με σένα ξαναφωνάζει κοντὰ Του τὸν πεσμένο Ἀδὰμ ὁ Θεὸς καὶ λυτρώνει τὴν Εὐά ἀπὸ τὰ δάκρυά της.

► Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀθρωπίνοις λογισμοῖς, χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. Οἱ ἀνθρώπινοι λογισμοὶ δὲν μποροῦν νὰ φτάσουν εὐκόλα στο ὕψος τῆς ἀξίας που σου ἔδωσε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ μάτια τῶν ἀγγέλων δὲν μποροῦν νὰ βυθοσκοπήσουν τὸ μυστήριον που ἐπάξια ἐκπροσωπεῖς.

► Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα, χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα. Μαρία κρατᾶς στα γόνατά σου ὡς ἐπίγειος θρόνος τὸν Κύριον τοῦ παντός. Βαστάζεις Εκείνον που ὅλα τὰ ορατὰ καὶ ἀόρατα βαστάζει.

► Χαίρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον, χαίρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως. Εἶσαι ὁ ἀυγερινός, που λάμπεις πρὶν ἀνατελεῖ ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Χριστός. Εἶσαι ἡ γυναῖκα που ἀπὸ σένα καὶ με τὴν θέλησή σου πήρε σάρκα ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

► Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης. Εἶσαι ἐκείνη με τὴν ὁποῖαν ἀνανεώνεται ἡ κτίσις καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖα προήλθε ὡς βρέφος ὁ Κτίστης.

► Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, βησι τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως, τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων· Ἀλληλούια. Βλέποντας ἡ Παναγία ὅτι ἦταν παρθένος ἀπόρησε πῶς θα ἦταν δυνατό νὰ γεννήσει παιδί. Σάσισε στα λόγια τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ ταραχτήκε. Τῆς φάνηκαν παράδοξα καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τα ἐννοήσει. Καὶ με τὸ θάρρος τῆς ἀγνότητος τὸν ρώτησε πῶς θα γινόταν αὐτὸ ἀφοῦ ἦταν παρθένος. Ἀλληλούια.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· ἐκ λαγόνων ἀγνῶν, υἱὸν πῶς ἔσται τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω· Αὐτὸ που ζητοῦσε νὰ μάθει ἡ Παναγία ἦταν γνώση που ξεπερνοῦσε τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπινου λογικοῦ. Ἦταν θεῖο μυστήριον. Ρωτᾷ ὁμῶς τὸν ἀυλο λειτουργό τοῦ Ὑψίστου

τὸν Ἀρχάγγελο καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τῆς πει πῶς θα συμβεῖ νὰ γεννήσει

παιδί από παρθενικά σπλάχνα. Και ο Γαβριήλ, έμφοβος ενώπιον εκείνης που θα έδινε στον κόσμο τον Σωτήρα, της λέγει με λειτουργική φωνή:

►Χαίρε, βουλής άπορρήτου μύστις, χαίρε, σιγής δεομένων πίστις. Χαίρε συ που ο Κύριος σε αξιώνει να μάθεις τη μυστική Του απόφαση και θέληση. Χαίρε που τα ανέκφραστα πληροφορείσαι με την πίστη.

►Χαίρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον, χαίρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον. Η Παναγία είναι το πρώτο και μεγαλύτερο από τα θαύματα της ενσάρκου οικονομίας. Είναι ακόμα η βάση και το αποκορύφωμα των δογμάτων της πίστεώς μας στον Χριστό.

►Χαίρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός, χαίρε, γέφυρα μετάγουσα ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν. Σκάλα που κατέβηκε ο θεός, για να έλθει από τον ουρανό στη γη, είναι η Παναγία. Και συγχρόνως και γέφυρα, που μας ενώνει και ανεβάζει από τη γη στον ουρανό

►Χαίρε, τὸ τῶν Ἄγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα, χαίρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα. Εσένα Μαρία θαυμάζουν οι άγγελοι κι ο ένας στον άλλον μεταδίδει τα σχετικά με σένα. Και συ είσαι που τραυματίσες τους χαιρέκακους δαίμονες τον κατάλληλο καιρό.

►Χαίρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα, χαίρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα. Γέννησες το Φως του κόσμου με τρόπο ανείπωτο και κανείς δεν μπορεί να καταλάβει το πως.

►Χαίρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν, χαίρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας. Είσαι κάτι που οι σοφοί δεν μπορούν να εννοήσουν. Είσαι η αυγή, που λάμπει στο νου των πιστών.

►Χαίρε, Νύμφη Ἄνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῆ Ἄπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· Ἀλληλούϊα. Η δύναμη του Υψίστου έπεσε κατά τον Ευαγγελισμό πάνω στη Μαρία και την ίσκιωσε. Και η εύκαρπη κοιλία της έγινε για μας γλυκό χωράφι, απ' όπου θερίσαμε τη σωτηρία, ψάλλοντας ὅλοι μαζί: Αλληλούια.

►Εχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ. Τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς ἐπιγνόν, τὸν ταύτης ἄσπασμόν ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον· Μετά τον Ευαγγελισμό η Παναγία πήγε να επισκεφθεί την Ελισάβετ τη συγγενή της, που ήταν ήδη έγκυος στον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Και μόλις

η Μαρία, που είχε συλλάβει το Χριστό, πλησίασε την Ελισάβετ, το βρέφος που ήταν στην κοιλιά της Ελισάβετ κατάλαβε ότι ήταν η Μητέρα του Κυρίου και σκίρτησε. Και με τα σκιρτήματα αυτά η μητέρα του Ιωάννη την χαιρέτησε ως εξής:

► **Χαίρε, βλαστοῦ ἀμάραντου κλῆμα, χαίρε, καρποῦ ἀκήρατου κτῆμα.** Χαίρε κλῆμα από την ἀμάραντη ρίζα του οἴκου Δαυίδ. Χαίρε συ που τον ἀφθαρτο καρπό κατέχεις, δηλαδή τον Ιησού.

► **Χαίρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον, χαίρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.** Συ εἶσαι ο αγρὸς ὅπου βλάστησε ο φιλάνθρωπος γεωργός, δηλαδή ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Συ εἶσαι το χῶμα ὅπου φύτεται ο Φυτευτής της ζωῆς μας.

► **Χαίρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν, χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.** Χαίρε γη, που βλαστάνεις με ευφορία τους Θεῖους οἰκτιρμούς και τράπεζα που ἔχεις πάνω σου τη δωρεά των θείων ἰλασμών.

► **Χαίρε, ὄτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις, χαίρε, ὄτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.** Χλοερό λιβάδι για να εντρυφούμε ἐγίνες κι ἐτοιμάζεις λιμάνι ἀπάνεμο ὅπου θα καταφεύγουν οι ψυχές.

► **Χαίρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα, χαίρε, παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.** Οι δεήσεις σου στον Κύριο για μας εἶναι ως θυμίαμα ἐνώπιόν Του ευπρόσδεκτο. Και συ ἐξιλεώνεις ὅλον τον κόσμο.

► **Χαίρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία, χαίρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρησία.** Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Η καλοσύνη του θεοῦ σε μας ἀποδείχθηκε με σένα. Και συ μας δίνεις θάρρος να ἀπευθυνόμαστε σε Εκείνον. Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

► **Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.**

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη· πρὸς τὴν ἄγαμόν σέ θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλουΐα. Ο δίκαιος Ἰωσήφ ἐπέσε σε ταραχὴ και η σκέψη του κρυφά τον παιδεύε και τον ζάλιζε, βλέποντας σε ἀγαμη και υποπτευόμενος ὅτι εἶχες γίνει ἐγκυος ἀπὸ ἄλλον ἄνδρα. Ἀλλά ὅταν ἔμαθε ὅτι το παιδί που εἶχες στο σπλάγχο σου ἦταν ἀπὸ πνεῦμα Ἅγιο ἀναφώνησε. Ἀλληλουΐα.

